

Р Е Ш Е Н И Е

№8

гр.Перник, 15.02.2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията **административно дело № 335/2012 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 233 и чл. 250 от Закона за Министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, във връзка с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на А.Б.А.***, със съдебен адрес:*** срещу заповед рег. № 511 от 29.09.2012 г. на Началника на Второ РУ „Полиция” при ОД на МВР-Перник, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от три месеца за нарушение на служебната дисциплина.

В жалбата се развиват оплаквания за незаконосъобразност на обжалвания административен акт на основанията по чл.146, т.2, 3, 4, и 5 от АПК. Поддържа се също така, че при налагане на наказанието не са спазени установените административно производствени правила и разпоредбата на чл.246, ал.1 от ППЗМВР. Не са спазени правилата по установяване на дисциплинарните нарушения и налагане на дисциплинарни наказания. Съгласно подробно изложени съображения в жалбата и представена по делото писмена защита се иска отмяна на атакуваната заповед.

Претендира се присъждане на разноски.

Ответната страна – Началник Второ РУ „Полиция” при Областна дирекция на МВР-Перник, оспорва жалбата, намира същата за неоснователна. Представя писмено становище, в което са изложени подробни мотиви, относно законосъобразността на издадената заповед. Моли съда да потвърди наложеното дисциплинарно наказание, като приеме, че атакуваната заповед е издадена в съответствие са изискванията на ЗМВР и ППЗМВР.

Административен съд – Перник, след преценка по реда на чл.168, ал.1 от АПК на посочените оплаквания по жалбата, мотивите на обжалвания административен акт и събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице легитимирано да оспорва издадения административен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

От материалите по делото е установено, че жалбоподателят е държавен служител в Министерство на външните работи и е на служба като ст.полицай в ОДЧ на Второ районно управление “Полиция” – Перник при ОД на МВР – Перник.

Със заповед рег.№ 511/29.09.2012 г. издадена от Началник Второ РУ „Полиция”-

Перник на А.Б.А.*** е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение за срок от три месеца”.

Дисциплинарното наказание е наложено за това че 31.07.2012 г. като оперативен дежурен в “Оперативна дежурна част” /ОДЧ/ на Второ РУП, не е отразил получената информация от АП за регистрационния номер на порше „***” РВ **** СН, не е докладвал на ОДЧ на ОД на МВР и не е отразил същата своевременно в дневника си за сигнали. Тези действия са определени от дисциплинарно наказващия орган като нарушение на чл.25, т.2 и т.3 на Инструкция Из-1373/21.06.2010 г.

Нарушението е констатирано при извършена вътрешна проверка по повод получен сигнал по линия на ОДЧ на 31.07.2012 г. и последващи действия на длъжностните лица при ОД на МВР гр. Перник. Констатациите от проверката са отразени в справка рег.№14593/22.08.2012 г. Според т.2 от изводите на проверяващите жалбоподателят, който на проверяваната дата е бил оперативен дежурен във Второ РУП – Перник, след като е получил информация за регистрационния номер на МПС марка Порше „***” РВ ****СН не е докладвал на ОДЧ на ОД на МВР – Перник, с което е проявил небрежност за своевременно установяване на автомобила и лицата пътуващи в него. След изготвянето на справката до Директора на ОД на МВР Перник е отправено предложение за вземане на отношение в дисциплинарен ред спрямо конкретно изброени служители. В т.4 на предложението рег.№ 14939/29.08.2012 г. е посочено, че действията на А.Б.А.*** на 31.07.2012 г. представляват дисциплинарно нарушение по чл.226, ал.1, т.3 от ППЗМВР изразяващо се в проявена небрежност в служебната дейност и е предпоставка за налагане на дисциплинарно наказание от Началника на Второ РУ „Полиция” – Перник.

При преценка законосъобразността на оспорения административен акт, съдът съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, не се ограничава само с обсъждането на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК. Ако в хода на проверката бъде констатирана: липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административно-производствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона, това е основание да бъде отменен оспореният акт като незаконосъобразен.

В конкретния поставен за разглеждане правен спор се констатира, че заповед рег.№511 от 29.09.2012 г. е издаден от компетентния за това дисциплинарнонаказващ орган и в разписаната по закон писмена форма. При извършената проверка за допуснати съществени процесуални нарушения съдът намира, че не са налице такива. Съдът не споделя развитите от жалбоподателя оплаквания за неспазване на административната процедура по налагане на дисциплинарното наказание, изразяващо се в снемане на устни обяснения, непосредствено преди налагане на дисциплинарното наказание. Относно към спора е само обстоятелството, че това е станало преди издаване на оспорената заповед. Жалбоподателят собственооръчно е депозирал пред наказващия орган писмените си обяснения по случая, /вж. обяснения вх. № 10576 от 28.09.2012 г./ И приложени към протокол за изслушване на служител извършил дисциплинарно нарушение рег.№10577/28.09.2012 г. Макар и събрани непосредствено преди налагане на наказанието, обясненията са поискани и са част от дисциплинарната приписка, а дали са обсъдени и съобразени от наказващия орган е въпрос свързан с материалната законосъобразност на издадения акт и ще бъде обсъдено по-долу в мотивите на решението.

При проверка на заповедта за съответствието ѝ с материалноправните разпоредби, съдът констатира, че е допуснато нарушение което само по себе си е основание за

отмяна на заповедта, тъй като не е налице описаното в атакуваната заповед дисциплинарно нарушение. В този смисъл се явяват основателни оплакванията за незаконосъобразност на заповедта, поради неизвършване на твърдяното в нея нарушение на служебната дисциплина, липсата на доказателства за посочените в заповедта нарушения, съответно липса на фактически и правни основания за издаването на самата заповед.

Императивната норма на чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР определя всички данни, които следва да съдържа писмената заповед за налагане дисциплинарно наказание.

Като основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност в заповедта е посочена разпоредбата на чл. 226, ал. 1, т. 3 от ППЗМВР, според която санкция се налага при „небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед“. В конкретния случай дисциплинарното нарушение е свързано с „небрежност в служебната дейност“, тъй като в приписката по установяването му не се споменава и не се твърди жалбоподателят да е забавил или лошо изпълнил конкретна заповед.

Като нарушени са посочени и разпоредбите на чл. 25, т. 2 и 3 от Инструкция № Из-1373/21.06.2010 год. за организацията и реда за осъществяване на дежурство в МВР.

Конкретното действие, което е квалифицирано като дисциплинарно нарушение е, че полицаи А.А.*** не е отразил своевременно в дневника за сигнали и не е докладвал на ОДЧ на МВР информация получена от автопатрул за регистрационния номер на „Порше ***“ РВ **** СН. От събраните по делото доказателства писмени и гласни се установява, че така описаното нарушение не отговаря на фактическата обстановка обективизирана в дисциплинарната преписка.

Липсата на конкретност и непосочването от страна на наказващия органа конкретни действия или бездействия на жалбоподателя, с които той е нарушил служебната дисциплина, тоест е проявил небрежност в служебната дейност, без да са налице доказателства в тази насока води до невъзможност да се определят правнозначимите факти по спора, а оттам и до невъзможност за ефективно реализиране на съдебен контрол за законосъобразност на заповедта за налагане на наказание. От приложените по делото писмени обяснения е видно, че жалбоподателят на посочената в заповедта дата е предприел действия във връзка с координиране действията на автопатрулите и поддържане връзка с ОДЧ в ОД на МВР. От неговите обяснения е видно, че същият не е имал фактическа възможност да отрази номера на автомобила или да го съобщи, тъй като не е имал данни за това. Обективните обстоятелства и невъзможността да бъде установен регистрационния номер на процесния автомобил се установяват и от показанията на свидетеля С. К.***, който сочи, че при осъществяване на връзките по радиостанцията е имало постоянни проблеми и множество прекъсвания. Тези обстоятелства са пречатвали изпълнението на служебните задължения от жалбоподателя, но той е положил необходимите усилия да осъществи връзка, като дори е ползвал собствения си мобилен телефон. Ето защо съдът не може да възприеме констатациите на наказващия орган, обективизирани в атакуваната заповед, че е налице небрежност при изпълнение на служебните задължения.

В тежест на административния орган в дисциплинарното производство е да докаже извършеното нарушение на служебната дисциплина от жалбоподателя по смисъла на чл. 226, ал. 1, т. 3 от ППЗМВР. В случая, съдът счита, че не е доказано, както изпълнителното деяние, с което е осъществено нарушението, така също и субективната страна на деянието, поради което не може да се ангажира дисциплинарната отговорност на служителя. Налагането на дисциплинарно наказание следва да се извършва в съответствие с принципите на чл. 229, ал. 2 от ЗМВР, а именно, като се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на

държавния служител по време на службата. От процесната заповед по нищо не личи, че са направени нужните преценки на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, не са изследвани възраженията на жалбоподателя в насока за предприетите от него действия. Още преди да се поиска обяснение от полицай А. действията му са квалифицирани като нарушение на служебната дисциплина изразяващи се в „небрежност”/вж.предложение рег.№14939/29.08.2012 г./,а в следствие въпреки, че са му поискани обяснения те не са обсъдени и сообразени пре налагане на дисциплинарното наказание.

Настоящият състав на съда намира, че в нарушение на чл. 229, ал. 2 от ЗМВР, дисциплинарния орган не е отчетел обстоятелствата, които следва да бъдат преценени при налагане на наказание. Не е съобразена обективната обстановка при издирването на необходимата информация-лоша връзка по радиостанциите, лоши комуникации и липса на информация относно издирваните автомобили. Освен това от цялостното поведение на служителя е видно, че същият е положил усилия да получи необходимите му данни като е поддържал постоянна връзка с автопатрулите, звънял е многократно по телефона както на дежурния ОДЧ в ОД на МВР, така и на КП Владая. В този смисъл наложеното наказание не съответства на тежестта на нарушението и на настъпилите от него вредни последици. Взетото като основание за налагането на дисциплинарно наказание нарушение: небрежност при изпълнение на служебни задължения не се доказва в хода на съдебното производство. Точно обратното, събраните по делото доказателства сочат, че жалбоподателят е изпълнил задълженията си законосъобразно в рамките на закона, поради което неправилно му е наложено наказание.

При този изход на делото, на основание чл.143, ал.1 от АПК, в тежест на ответника – Второ РУ „Полиция” при Областна дирекция на МВР - Перник са направените от жалбоподателя разноси в размер на 410 лв., в това число 10 лв. държавна такса и 400 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед рег. № 511/29.09.2012 г. на Началник Второ РУ „Полиция” при Областна дирекция на МВР– Перник, с която на А.Б.А.***, старши полицай, оперативен дежурен в „ОДЧ” на Второ РУ „Полиция” е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от три месеца.

ОСЪЖДА Второ РУ „Полиция” при Областна дирекция на МВР – Перник да заплати на А.Б.А.***, с ЕГН *****, направените разноси по делото в размер на 410 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните, чрез изпращане на препис.

СЪДИЯ:/п/